

Bài 34

CHÚA GIÊ-SU LÊN TRỜI

Dẫn nhập

Sau khi sống lại, Chúa Giê-su đã hiện ra với các Tông đồ và các môn đệ nhiều lần để củng cố niềm tin cho các ông. Lần cuối cùng, Ngài gặp các ông ở gần Bê-ta-ni-a và lên Trời trước mặt họ. Vậy, lên Trời nghĩa là gì? Trước khi lên Trời, Chúa có trăng trời gì cho các Tông đồ và các môn đệ không?

1. Bài Tin Mừng (Lc 24,44-53)

Rồi Người bảo: “Khi còn ở với anh em, Thầy đã từng nói với anh em rằng tất cả những gì sách Luật Mô-sê, các sách Ngôn Sứ và các Thánh Vịnh đã chép về Thầy đều phải được ứng nghiệm.” Bấy giờ Người mở trí cho các ông hiểu Kinh Thánh và Người nói: “Có lời Kinh Thánh chép rằng: Đấng Ki-tô phải chịu khổ hình, rồi ngày thứ ba, từ cõi chết sống lại; phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem, kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội. Chính anh em là chứng nhân về những điều này.

“Phần Thầy, Thầy sẽ gửi cho anh em điều Cha Thầy đã hứa. Còn anh em, hãy ở lại trong thành, cho đến khi nhận được quyền năng từ trời cao ban xuống.”

Sau đó, Người dẫn các ông tới gần Bê-ta-ni-a, rồi giơ tay chúc lành cho các ông. Và đang khi chúc lành, thì Người rời khỏi các ông và được đem lên trời. Bấy giờ các ông bái lạy Người, rồi trở lại Giê-ru-sa-lem, lòng đầy hoan hỷ, và hằng ở trong Đền Thờ mà chúc tụng Thiên Chúa.

2. Giải thích

a. Lên Trời, nghĩa là Chúa Giê-su trở về trong vinh quang của Thiên Chúa.

b. Có hai trình thuật Tin Mừng về biến cố Chúa Giê-su lên Trời, một của thánh sử Mát-thêu và một của thánh sử Lu-ca. Theo thánh sử Mát-thêu, Chúa Giê-su lên Trời ở một ngọn núi tại Ga-li-lê (Mt 28,16-20). Còn theo thánh sử Lu-ca, Chúa Giê-su lên Trời tại nơi gần làng Bê-ta-ni-a, có thể phỏng đoán đó là núi Cây Dầu.

3. Kể chuyện

Về biến cố Chúa Giê-su lên Trời, ta phải hiểu chủ ý của các tác giả Tin Mừng:

Thánh sử Mát-thêu viết Tin Mừng với tư cách một nhà thần học hơn một sử gia. Vì thế, ngài cố ý viết Đức Giê-su lên Trời ở Ga-li-lê. Người Do Thái vẫn coi Ga-li-lê là miền đất của dân ngoại (x. Mt 4,15; Is 8,23-9,1), nên Chúa Giê-su lên Trời từ miền đất của dân ngoại, tức là Tin Mừng đó phải đến với muôn dân.

Theo thánh sử Lu-ca, Chúa lên trời tại nơi gần làng

Bê-ta-ni-a, có thể phỏng đoán đó là núi Cây Dầu.

Suốt 40 ngày sau khi phục sinh, Chúa Giê-su hiện ra, khi thì ở Giê-ru-sa-lem, khi thì ở Em-mau, khi thì ở biển hồ... với cá nhân, hoặc tập thể. Các tác giả Thánh Kinh ghi lại nhiều lần Chúa hiện ra:

- Với các phụ nữ đang từ mộ Chúa trở về nhà (x. Mt 28,9-10);
- Với bà Ma-ri-a Mác-đa-la (x. Ga 20,11-18; Mc 16,9);
- Với 2 môn đệ đi làng Em-mau (x. Lc 24,13-35);
- Với 10 tông đồ (vắng Tô-ma, x. Ga 20,19-25);
- Với ông Phê-rô (x. Lc 24,34);
- Với 11 tông đồ (có cả Tô-ma) (x. Lc 24,36-43; Mc 16,14-18; Ga 20,26-29);
- Với một nhóm Tông đồ trên biển hồ (x. Ga 21,1-23);

Lần cuối cùng, Chúa Giê-su tập trung các Tông đồ ở núi Cây Dầu, căn dặn họ: “Anh em hãy ở lại trong thành, cho đến khi nhận được quyền năng từ trời cao ban xuống”. Rồi Chúa Giê-su chúc lành cho các ông. Đang khi chúc lành, Chúa về trời bằng cách thân xác Ngài được nâng lên cao dần cho tới khi đám mây che khuất (x. Cv 1,6-11). Những người có mặt hôm đó hầu hết là dân Ga-li-lê. Họ đang đăm đăm nhìn theo Chúa, thì sứ thần nói: “Hỡi những người Ga-li-lê, sao còn đứng nhìn lên trời? Đức Giê-su, Đấng vừa lia bỏ các ông và được rước lên trời, cũng sẽ ngự đến y như các ông đã thấy Người lên trời” (Cv 1,11).

Chúa lên trời trước mắt các môn đệ.

Các Tông đồ từ núi Ô-liu trở về Giê-ru-sa-lem và thực hiện lời trăng trối của Chúa :

Các ông không rời khỏi Giê-ru-sa-lem, hằng ngày cầu nguyện xin Chúa Cha ban cho Đấng mà Chúa Giê-su đã hứa, đó là Chúa Thánh Thần.

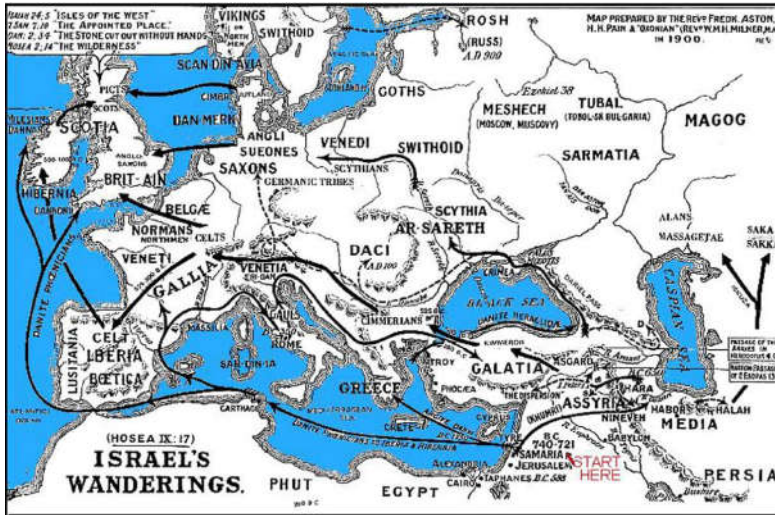
Khi đón nhận Chúa Thánh Thần, thì phải ra đi loan báo Tin Mừng cho tới tận cùng trái đất.

Sứ mạng Chúa Giê-su trao phó cho các Tông đồ là loan báo Tin Mừng. Tất cả chỉ vì Tin Mừng, nhưng phải có Chúa Thánh Thần. Nếu không có Chúa Thánh Thần thì không thể loan báo Tin Mừng được, vì Chúa Thánh Thần là nhân tố chính trong việc loan báo Tin Mừng.

Các Tông đồ trung thành với lời trăng trối này. Họ

tập trung cầu nguyện suốt 10 ngày. Khi Chúa Thánh Thần ngự xuống, họ được biến đổi và ra đi truyền đạo khắp các nước xung quanh Địa Trung Hải. Thậm chí thánh Tô-ma đã đi tới tận Ấn Độ.

Sứ mạng truyền giáo đã trở thành sứ mạng căn bản của Giáo Hội. Đó là lời trăng trối của Thầy Giê-su trước khi về với Chúa Cha. Sứ mạng này quan trọng tới mức độ nếu ta không thi hành, thì là bất hiếu, là phản bội với Thầy của mình.

Hành trình truyền giáo của các tông đồ.

4. Lên trời nghĩa là gì?

Trong Kinh Tin Kính, ta tuyên xưng: “Người lên Trời, ngự bên hữu Đức Chúa Cha...”. Vậy Chúa Giê-su lên trời nghĩa là thế nào?

Lên Trời không có nghĩa là đi đến một nơi nào đó trong không gian, như người ta thường nghĩ vượt lên trên

các tầng mây. “Lên Trời” chỉ là cách diễn tả rằng: Chúa Giê-su không còn hiện diện bằng xương, bằng thịt như Ngài hiện diện trước đây. Ngài trở về cõi thần thiêng kết hợp với Chúa Cha.

“Ngự bên hữu Chúa Cha” là kiểu nói để diễn tả Chúa Giê-su được siêu tôn và được tặng ban mọi danh hiệu, uy quyền sau khi Ngài đã tự hạ mình chịu đau khổ và chịu chết trên cây thập giá (x. Pl 2,6-11).

Chúa Giê-su sẽ làm gì cho ta khi Ngài lên Trời ngự bên hữu Chúa Cha?

+ Ngài sẽ bênh vực và chuyển cầu cho ta như lời thánh Phao-lô đã nói: “Có Thiên Chúa bênh đỡ chúng ta, ai còn chống lại được chúng ta?” (Rm 8, 31).

+ Ngày tận thế Ngài sẽ trở lại để thực hiện cuộc phán xét cuối cùng (x. Mt 25,31-46).

Cầu nguyện

Lạy Chúa Giê-su, Chúa dạy chúng con phải đi đến tận cùng trái đất để loan báo Tin Mừng. Chúng con xin vâng. Xin Chúa nâng đỡ chúng con. A-men.

